

Hoofdpijnen Beleidsplan 2023-2026 Wijkgemeente Sionskerk Hervormde Gemeente Nunspeet

Inleiding

De eerste christenen kwamen samen op de eerste dag van de week, de dag van de opstanding van Jezus.

De dood was het einde niet. Hij is opgestaan. Dat gaf de eerste christenen weer vaste grond onder de voeten.

Ze kwamen niet samen om de stukken bij elkaar te rapen van wat er nog over was van hun geloof. Jezus zocht hen op en gaf hen nieuwe hoop:

Vrede zij jullie! En zo gaat het nog steeds. Het staat of valt niet met wat wij geloven, maar wat ons wordt gegeven. Wij leven van genade.

Dat delen we in onze samenkomst, als we luisteren naar het Woord en delen van brood en wijn. In de woestijn van het leven is de zondag een oase, waarin we nieuwe kracht putten voor onderweg.

In de kerk gedenken en vieren we de opstanding van Jezus. Hij gaf zijn leven en overwon de dood.

Dat is het kloppend hart van de kerk. Zonder kruis en opstanding zijn we geen kerk meer. Daar waakt de Heer zelf over. God zij dank, want dat is voor ons te veel gevraagd. Wij mogen er wel getuige van zijn.

Het goede nieuws is niet ons bezit. Het is geen waarheid die wij in pacht hebben. Wij ontdekken gaandeweg steeds meer van het wonder waarin we mogen delen door samen op te trekken met soms heel verschillende broeders en zusters. Wij hebben elkaar nodig om de veelkleurigheid van het leven met God te zien.

Het is onze missie om alles wat we om niet ontvangen ook om niet door te geven.

Aan mensen van alle leeftijden. De genade van God is voor iedereen. Wij worden van alle kanten en op allerlei

manieren bevraagd op wat we geloven en beseffen dat vage antwoorden niet voldoen. Het komt erop aan dat we de allergie voor waarheid en overtuiging te boven komen. Niet omdat we het allemaal zo zeker weten. Soms bekruipt de twijfel ons. Wij weten ons afhankelijk van God en ervaren dat onze kracht maar klein is, maar het is ons vurige verlangen om de genade die we hebben ontvangen te delen met iedereen om ons heen.

1. Identiteit

De wijkgemeente Sionskerk is een christelijke gemeente. Onze identiteit wordt dus allereerst bepaald door de persoon van Christus. Hijzelf zegt in Johannes 15: 4 tegen zijn leerlingen: Blijf in mij, dan blijf ik in jullie. Een rank die niet aan de wijnstok

blijft, kan uit zichzelf geen vrucht dragen. Het beeld van de wijnstok en de ranken zegt iets over de relatie tussen Christus en zijn gemeente. Wij zijn van Christus. Niet meer van onszelf. Door genade zijn we verlost van ons oude ik. Wij zien met reikhalzend verlangen uit naar zijn toekomst. Intussen woont Hij bij ons door zijn Geest om ons leven te leiden en richting te geven.

Geloven doen we samen. Als gemeente. Wij zijn als leerlingen van Jezus Christus aan elkaar gegeven. Om elkaar onderweg te helpen en te bemoedigen, om elkaar te dienen en voor elkaar te bidden. Jezus roept zijn leerlingen op om samen met hem verbonden te blijven en de band met hem te koesteren en te bewaren. Het is een bijzonder voorrecht om deel te zijn van een gemeente.

Geloven doe je niet alleen. Er is in de gemeente ruimte voor diversiteit. Zo kunnen we van elkaar leren en elkaar verrijken.

Wij staan midden in de wereld. Zoals Jezus gezonden is in de wereld zijn ook wij gezonden. In de wereld mogen wij vrucht dragen. Dat betekent dat we toegewijd aan God onze naaste mogen dienen. Wij mogen het voorbeeld van Jezus volgen en leven met een hart voor mensen.

De wijkgemeente Sionskerk staat niet op zichzelf. Wij zijn deel van een groter geheel. Daarbij denken we in de eerste plaats aan de Hervormde Gemeente te Nunspeet en de Protestantse Kerk in Nederland. Wij staan in de traditie van de Reformatie. Intussen weten wij ons verbonden met de wereldwijde kerk en hechten wij aan een eigentijdse verwoording van ons geloven. Daarbij laten wij ons inspireren door andere tradities en kerken. We zoeken de samenwerking met andere lokale kerkgenootschappen waarmee geestelijke herkenning is.

2. Het Woord van God centraal

Het is ons verlangen om in onze wijkgemeente het Woord van God centraal te stellen. Niet alleen in onze samenkomsten, maar ook in andere activiteiten. Wij geloven dat God ons in zijn Woord aanspreekt. Persoonlijk en als gemeente. De Geest zorgt ervoor dat wij zijn stem opmerken en leren verstaan. Wij groeien in geloof en zijn een zegen voor elkaar en voor onze omgeving als we het Woord van God horen en doen. In de gemeente, in de wijk en in de buurt. Het Woord van God heeft in ons leven het eerste en het laatste woord. Wij erkennen het gezag van Gods Woord en kunnen elkaar daarop aanspreken. Het verbindt ons met elkaar. Wij herkennen elkaar als broeders en zusters die allemaal leven van de woorden die God spreekt. Op dit moment loopt er in de gemeente een bezinning over het thema "vrouw en ambt". We lezen en verdiepen ons in de teksten in het Oude en Nieuwe Testament die in dit verband vaak worden aangehaald en laten ons voorlichten over de doorgaande lijnen in de Schrift op dit punt.

3. De eredienst

De liturgie is niet zomaar een volgorde van rituele gebruiken, maar een wonderlijk gebeuren. God is door zijn Geest in de eredienst aanwezig en wil ons ontmoeten. Hij spreekt door zijn Woord. In de lezingen en de verkondiging. En wij reageren. In onze liederen en lofprijzing, in gebeden en het geven van onze gaven. Onze eredienst is alleen dan een echte samenkomst als God en zijn gemeente samenkomen. Dat geheim voltrekt zich als de vorm dienstbaar is aan de inhoud. De één heeft andere woorden en andere muziek nodig om de ontmoeting met God mee te beleven dan de ander. Op dit moment bezinnen wij ons op het karakter van de avonddienst. Misschien moeten we naar een vorm die meer past in deze tijd. Wij respecteren dat gemeenteleden opgegroeid zijn in verschillende tradities en verschillende tijden. Daarom maken wij vrijmoedig gebruik van verschillende bijbel vertalingen en liederenbundels.

4. Geloofsverdieping

Het geloof van de gemeente is een Godsgeschenk. Wij kunnen niet naderen tot God vanwege onze prestaties, maar dankzij de kruisdood en de opstanding van Jezus. Hij heeft de verbroken relatie met God hersteld. Daarin delen is een kwestie van overgave en vertrouwen. Het is ons verlangen om ons geloof te verdiepen en te groeien in onze relatie met God. Daarvoor is de kennis van de Bijbel en gebed heel belangrijk. Daarin mogen we onze kinderen voorgaan. Met ingang van het seizoen 2023/2024 zal voor ouders met (jonge) kinderen een cursus geloofsopvoeding worden georganiseerd. Toerusting van ambtsdragers en gemeenteleden vindt plaats door middel van cursussen en lezingen.

5. Geloven in praktijk

Bij het leiding geven en dienen van de gemeente gaat de kerkenraad uit van een zgn. principle-based in plaats van een rule-based benadering. Zowel rule-based als principle-based gaan over werken op basis van regels. Uiteraard zijn er regels nodig in de kerk want we hebben een God van orde. Het verschil is dat rule-based uitgaat van zoveel mogelijk regels om het gedrag te beïnvloeden en principle-based juist uitgaat van weinig regels en vooral focus op de relevante principes. Regels zijn in de meest concrete vorm direct sturend voor gedrag van mensen. Het gaat over *moeten en mogen*. Principes gaan over *willen* en over *zijn*. Ze worden primair gestuurd door waarden die je zelf of als organisatie nastreeft en zijn vooral richtinggevende uitgangspunten. Goed opgestelde principes worden daarom ook afgeleid uit de identiteit die een organisatie nastreeft en de waarden die daar aan ten grondslag liggen. Daarmee gaan ze per definitie vooral over wat goed en slecht is en over wat je wel of niet doet. Niet vanuit *moeten en mogen* maar vanuit *willen en willen zijn*.

In de praktijk willen we uitgaan van het liefdegebod van onze Heiland, vgl. Johannes 13:34. *“Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt.”* Een benadering die ruimte voor interpretatie creëert in plaats van verstikkend werkt.

Wat geloven in de praktijk van ons gemeente-zijn betekent, hebben we aan de hand van de inbreng vanuit de wijkgemeente in drie thema's proberen te vangen:

6. Onderlinge zorg

Er haken jammer genoeg mensen af. Het aantal kerkgangers wordt minder en ook het aantal gemeenteleden dat een huisbezoek op prijs stelt daalt. Tot nu toe is de pastorale zorg in de wijkgemeente vooral de taak van de predikant, de pastoraal werker en de kerkenraad. Het is bijbels dat we allemaal omzien naar elkaar.

7. Kerk in buurt en samenleving

De economische crisis gaat Nunspeet niet voorbij. Het verschil tussen arm en rijk wordt ook in onze wijk gaandeweg groter. De sociale wetgeving versobert en de samenleving verkilt. Deze maatschappelijke ontwikkelingen bieden onze wijkgemeente de kans om weer echt kerk tussen de mensen te zijn. De gemeente van de Sionskerk hoopt in september 2023 te starten met de Alpha-cursus.

8. Open en gastvrij klimaat

Het is onze intentie om een open en gastvrije wijkgemeente te zijn, waar mensen hartelijk betrokken zijn op elkaar en iets ervaren van onderlinge aandacht, liefde en zorg. Iedereen is welkom en iedereen mag zich thuis voelen.

Nunspeet, september 2023